

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Ioannis Ioviani Pontani amorum libri II.

Pontano, Giovanni Gioviano

Venetiis, 1518

Animum suum alloquitur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13534

Tum noua suscipient uires incendia rursus,
 Rursus & inuicias uincula castus Hymen.
 Interea memor ipsa tori, sanctiq; pudoris,
 Spe modo uenturi tempora falle uiri.
 Nec spes destituet, namq; ultima ducitur æstas,
 Candida cum celeri sub pede musta fluunt.
 Frigidus Illyricis Aquilo dimissus ab oris
 Admonet hybernas haud procul esse niues.
 Defunctusq; dari sibi postulat otia mules,
 Et parat ad patrios arma referre Lares.
 Ipse mihi uideor iam primæ ad limina portæ
 Iam thalami cupidus uictor adesse fores.
 Teq; meos inter collapsam uita lacertos
 De desiderio languida facta mei.
 Atq; ubi mens redijt longo sermone referre
 Quantum difficile est coniuge abesse suo.
 Implicitamq; humeris, atq; oscula grata ferentem
 Vix redijisse tibi credere posse uirum.
 Quod tu sancte toros celebras qui Hymenæe maritos,
 Annue, & his precibus candidè diue ueni.

ANIMVM SVVM Alloquitur.

h Eus ibis, sine me tamen ibis, quo duce quæso
 O' anime? an'ne amor est, qui tibi monstrat iter?
 Salicet ille uix tibi duxq; comesq; futurus,
 Et dominæ tecum commodus hospes erit.
 I felix, felixq; redi, felicior hospes.
 O' utinam qui te, nos quoq; ferret amor.
 Me miserum quanti montes, & flumina quanta
 Amplexus prohibent cara Ariadna tuos.

DE AMORE CONIUGALI.

Quid tecum Arne mihi, quid cum Rhenoq; Padoq;
 Aut quid cum telis Mars uiolente tuis?
 O' percant ensesq; feri, galeæq; minaces.
 Pax ades, & uincto proelia Marte uacent.
 Pace coronati ludunt ad pocula amantes,
 Inter & insanos uina ministrat amor.
 Atq; aliquis memor absentis conuina puellæ
 Cantat, dumq; canit ebria turba fauet,
 Sollicitaq; choros planta implicat, adsonat udis
 Tibia, & aurato pectine pulsa chelys.
 Pace Ceres Bacchusq; uigent. tum uinitor uinas
 Tu messor spicas, grataq; poma legunt.
 Assidet his coniux, posito quæ sedula fuso
 Optatusq; dapes, uinaq; inempta ferat,
 Et nunc ueloci messem diuertilat aura,
 Impleat ut spolijs horrea triticeis.
 Et nunc calcatis spumantia proela racemis
 Diluit, ac multo decoquit igne merum.
 Nunc legit arbuteos foetus, & olentia poma.
 Quæ ferat in calatho filia parua domum.
 Et nunc selectis matura Cydonia ramis
 Decutit, & filo deligat inde breui.
 Festa dies redit, ornata cum coniuge coniux
 Prodit, & agresti dat sua uota deo.
 Primitias, mollemq; hoedum cum pinguibus agnis,
 Quæq; tegant sacras plurima ferta fores.
 Inde domum leto comitatur fistula cantu.
 Splendet ubi apposito mensa benigna mero.
 Ipsa uiro coniux, uxoriq; ipse ministrat,
 Et plaudit dominis sedula turba suis.

Vina diem celebrant, uino somnusq; uenusq;
 It comes, & ueneri gaudia nota sua.
 O' qui me boreas, o' qui diuus'ue deus'ue
 In gremio sistat pulchra Ariadna tuo.
 Bacche ueni memor ipse tuæ, sed contine ab ista,
 Meq; feras curru Bacche benigne leui.
 Ipse tuas referam laudes, tu gaudia mœstis,
 Tu requies fesso es, te sine dulce nihil.
 Ipse seram uites, ulmo quas rite maritem.
 Ipse traham lenta sarcula dura manu.
 Ac circa leuibus uinclis intenta puella
 Subliget intortis brachia uiminibus.
 Non tamen ut falcem'ue manu, rastro'ue lacertis
 Incutiat. fortis sit labor iste uiri.
 Tunc inuet inter opus raptimq; interq; laborem
 Oscula de roseis grata tulisse labris.
 Tum sparsos libet ad frontem componere crines,
 Turbatasq; manu restituuisse comas.
 Felices Arabum gentes, quibus uxor in armis
 Astat, & audaci strenua fertur equo.
 Illa sudas, hastamq; uiro, iaculumq; ministrat,
 Adiuvat, & nulli non fauet ipsa loco.
 Communisq; utriq; labor, fortunaq; belli.
 Atq; idem casus, uitaq;, morsq; manent.
 O' mihi si coniux, o' si galeamq;, sudemq;
 Ipsa geras, forti quam lubet esse mihi.
 Castra placent, date tela mihi, perq; arma tubasq;
 Iam inuat audaces conseruisse manus.
 Dum lateri meus ignis adest, non ipse uerebor
 Solus in aduersos corpora ferre globos.

DE AMORE CONIUGALI.

Solus & urgenti clypeos opponere turmæ
Mille licet feriant, mille repellat amor.
Me miserum ne ue ora calor, neu frigora lædant,
Atterat heu molles neu grauis hasta manus.
An mihi iam fuerit dulcis uictoria tanti?
Ut tibi sint formæ damna timenda tuæ?
Te ne ego sustineam rapidi fera sydera Cancri.
Te ne graues hyemis continuare niues?
Te ne hymbres, eurosq; procul sit gloria belli,
Rursus in aërios proelia abite notos.
Et rursus pax alma redi, cui blanda uoluptas
Sit comes. & felix omnia cantet amor.

QUERITVR DE Expeditione obeunda.

m. V sarum quondam, Bacchiq; domestica cura
Ipse tuam colui candide Phœbe lyram,
Assuetus riuusq; sacris, & rure beato
Compositæ mentis otia grata sequi.
Cum Veneris placidos componebanus in usus
Carmina, quis esset conciliandus amor.
Nunc uates ad bella trahor, Martemq; cruentum
Heu pharetris parcas hostis acerbe tuis.
Parce pater Gradiue, leuissq; auerte sagittas.
Extincto quæ nam est gloria uate tibi?
In trucibus fera tela uiris consumere oportet.
Præterit imbelles ira leonis oues.
Te quoq; mouit amor. prosit mihi nomen amantis,
Et supplex & amans noscat amantis opem.
Imbellis mihi fila lyrae, non letifer arcus,
Et placet apposito plurima mensa mero,